Dosar nr. 3-4334/2024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

12 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Dorin – Marcel Baltag

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Eugen Popovici împotriva Președintelui Republicii Moldova, terț Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 10 octombrie 2024, Popovici Eugen a depus acțiune împotriva Președintelui Republicii Moldova, terț Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În argumentarea acțiunii, reclamantul a menționat că prin prisma art. (l) alin.(2) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, a fost judecător învestit constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției. Prin decretul contestat, acesta a fost eliberat din funcția de judecător. Astfel, revendică dreptul său încălcat în sensul art. 17 Cod administrativ și anume, că actul administrativ este totalmente ilegal, deoarece acesta fentează atât normele constituționale și legale, cât și drepturile fundamentale ale peroanelor garantate prin Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Consideră reclamantul că, actul administrativ de eliberare din funcție încalcă în mod direct drepturile garantate de art. 6 și 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO), care protejează atât dreptul la un proces echitabil, dar și dreptul la respectarea vieții private și de familie, care include protecția carierei profesionale și a reputației reclamantului, condiție indispensabilă pentru exercitarea profesiei de judecător. Astfel, decretul a fost emis fără respectarea procedurilor legale și fără a oferi oportunitatea de a-și exercita dreptul la apărare într-un cadru procedural adecvat, ceea ce constituie o încălcare gravă. Or, a contestat hotărârea CSM nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 în instanța de judecată, iar emiterea decretului înainte de soluționarea legalității hotărârii CSM a pus reclamantul într-o situație de inegalitate procedurală, încălcând dreptul său la apărare și la un proces echitabil și efectiv, garantat de art. 13 CEDO. Accentuează reclamantul că, nu a beneficiat de un proces echitabil, or acestuia nu i s-a permis să-și exprime punctul de vedere în cadrul examinării acțiunii sale. Mai mult, decretul a fost emis în pofida faptului că la momentul emiterii decretului, reclamantul se află într-o

procedură administrativă inițiată în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, care nu a fost finalizată printr-un act administrativ al CSM.

Reține reclamantul că, decretul de eliberare constituie o ingerință în dreptul fundamental la muncă, garantat de art.43 din Constituția Republicii Moldova. Or, eliberarea din funcție, în circumstanțele descrise, reprezintă o încălcare flagrantă a drepturilor fundamentale subminând protecția garantată a carierei. Mai mult, decretul contestat nu conține o motivare din punct de vedere faptic și de drept pentru eliberare din funcția de judecător, încălcând astfel prevederile art. 31, 118 din Codul administrativ.

Mai reține reclamantul că, decretul nu întrunește în sine o investigație completă și obiectivă a tuturor faptelor și probelor legat de eliberarea din funcția de judecător. Or, conform normelor de drept, autoritățile publice au obligația de a efectua o investigație completă și obiectivă a faptelor și de a analiza toate probele disponibile înainte de a emite o decizie finală. La caz, decretul se limitează doar la Hotărârea CSM nr. 475/30 din 24 octombrie 2023. În acest context, emiterea actului administrativ fără o astfel de cercetare completă și obiectivă, care să includă investigații, și cercetarea tuturor probelor, reprezintă o încălcare gravă a obligațiilor procedurale. Luând în considerare multitudinea încălcărilor expuse mai sus, la caz rezultă cert îndeplinirea condiției de revendicare a dreptului legitim încălcat, în sensul art. 39 Cod administrativ. Corespunzător, prin prezenta acțiune urmează a fi verificată legalitatea respectivului act administrativ în ordinea codului administrativ.

Conform art.20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție. Situație reglementată și de art.13 al CEDO care statuează că, orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Notează reclamantul că, Decretul Președintelui R. Moldova cu nr. 1616-IX din 11 septembrie 2024 a intrat în vigoare la data de 12 septembrie 2024, fiind publicat în Monitorul Oficial nr. 392-394 art. 603 din 12 septembrie 2024. Conform pct. 3 din actul administrativ contestat reiese că, decretul poate fi contestat în instanța de judecată în termenul prevăzut la art. 209 din Codul administrativ. Iar deși, autoritatea a indicat dreptul de a contesta actul administrativ direct în instanța de judecată, totuși a făcut uz de prevederile art. 162-167 Cod administrativ și considerând actul emis ilegal și neîntemeiat, la 2 octombrie 2024 a depus cerere prealabilă pentru verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil, cu anularea acestuia. Astfel, până la data depunerii acțiunii în justiție, nu a recepționat careva răspuns la cererea prealabilă formulată. Prin urmare, și reieșind din faptul că, la 12 septembrie 2024 a făcut cunoștință cu actul administrativ individual defavorabil se constată că, prezenta acțiune este depusă în interiorul termenului prevăzut de lege.

Subsecvent, acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în anulare în conformitate cu prevederile art. 209 Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în anulare constă în anularea actului administrativ individual defavorabil. Acțiunea în contencios a fost înaintată la data 10 octombrie 2024, fapt care denotă respectarea termenului de 30 de zile de înaintare a acțiunii de către reclamant.

Indică reclamantul că, la 31 martie 2016, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii (în continuare CSM), Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor cu nr. 24/4, a

fost admisă candidatura lui Eugen Popovici pentru participare la concursul în vederea suplinirii funcțiilor vacante de judecător. Prin Hotărârea CSM nr. 53/3 din 24 ianuarie 2017, a fost propus Președintelui R. Moldova numirea lui Eugen Popovici în funcția de Judecător la Judecătoria Orhei sediul central, pe un termen de 5 ani. În temeiul Decretului Președintelui R. Moldova nr. 75-VIII din 15 martie 2017, Eugen Popovici a fost numit în funcția de Judecător Ia Judecătoria Orhei, pe un termen de cinci ani. În anul 2018 în privința reclamantului a fost pornit un proces penal în baza art. 243 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 324 alin. (3) lit a) Cod Penal. În acest sens, de către Procurorul General a fost solicit suspendarea din funcție a reclamantului.

Prin Hotărârea CSM cu nr. 522/24 din 13 noiembrie 2018, s-a admis demersul Procurorului General cu privire la suspendarea din funcție a Dlui Eugen Popovici, până la adoptarea hotărârii definitive pe cauza penală. Hotărârea de suspendare a fost contestată, iar prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2019 acțiunea formulată de Eugen Popovici cu privire la anularea hotărârii CSM nr.522/24 din 13 noiembrie 2018, a fost respinsă, hotărârea devenind irevocabilă. La 5 mai 2020, prin Ordonanța emisă de procurorul Procuraturii Anticorupție, Alexandru Găină, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală și clasarea procesului în privința lui Eugen Popovici, pe motivul lipsei circumstanțelor de pretindere, acceptare sau primire de bani în exercitarea atribuțiilor legale. Ordonanță devenită irevocabilă prin neatacare.

La 2 iunie 2020, Eugen Popovici a depus o cerere la CSM pentru reîncadrarea în funcție de judecător, în legătură cu clasarea dosarului penal. Prin hotărârea CSM din 7 iulie 2020, s-a dispus anularea suspendării și reluarea activității de judecător la Judecătoria Orhei, cu repunerea în drepturile avute anterior. Astfel, prin ordinul Președintelui Judecătoriei Orhei nr. 323/P din aceeași dată, Eugen Popovici a fost reîncadrat în funcția de judecător, începând cu 7 iulie 2020. Ulterior, la 29 iunie 2020 inspectorul-judecător Victor Pruteanu s-a autosesizat pentru verificarea existenței temeiului de intentare a procedurii disciplinare împotriva reclamantului, bazate pe faptele expuse în ordonanța procurorului din 5 mai 2020. După finalizarea verificărilor, la 20 august 2020, a fost întocmit un raport care a constatat existența unor abateri disciplinare prevăzute de art. 4 alin.(l) lit 1) și p) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Cu toate acestea, prin Hotărârea Colegiului disciplinar a CSM cu nr. 23/6 din 18 septembrie 2020, Colegiul a decis încetarea procedurii disciplinare față de judecătorul Eugen Popovici, constatând că nu a fost comisă nicio abatere disciplinară. Deși, hotărârea a fost contestată de inspectorul Victor Pruteanu, totuși prin hotărârea Plenului CSM nr.38/5 din 02.03.2021, a fost respinsă contestația depusă de inspectorul-judecător al Inspecției judiciare Victor Pruteanu.

Notează reclamantul că, apreciind Hotărârea CSM cu nr.38/5 din 02.03.2021 ilegală, a demarat o acțiune în justiție cu privire la anularea actului administrativ ca fiind contrară legii. Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 8 iulie 2021, acțiunea a fost admisă și s-a anulat hotărârea CSM nr.38/5 din 02.03.2021. Hotărâre devenită irevocabilă prin încheierea Curții Supreme de Justiției din 20.04.2022.

În urma acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală, reclamantul la 21 septembrie 2021 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală, CSM cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și compensarea cheltuielilor de judecată. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 octombrie 2022, s-a admis parțial cererea, s-a încasat din contul bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Popovici Eugen cu titlu de prejudiciu

material, suma de 406 817, 39 lei, ceea ce constituie salariul, suma de 35 245, 55 lei, ceea ce constituie plata concediului anual și suma de 38 000 lei, ceea ce constituie cheltuielile de asistență juridică suportate la examinarea cauzei penale, cu titlu de prejudiciu moral suma de 100 000 lei și cu titlu de compensarea cheltuielilor de judecată suma de 10 000 lei, ceea ce constituie cheltuielile de asistență juridică. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată. Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 octombrie 2022 a fost menținută prin decizia a Curții de Apel Chișinău din 28.03.2023, în prezent, cauza se află în proces de examinare la Curtea Suprema de Justiție, ședința fiind numită pentru 4 decembrie 2024, cauza cu nr. 2ra-922/223.

În condițiile expirării termenului de cinci ani, la 7 martie 2022 reclamantul a depus o cerere în adresa CSM cu privire la numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă și inițierea procedurii de evaluare a performanțelor necesare pentru numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. Prin Hotărârea CSM cu nr. 26/2 din 22 martie 2022, cererea de evaluare a fost acceptată, materialele fiind remise Colegiului pentru evaluarea performanțelor judecătorilor. Ulterior, la 19 mai 2023, același inspector Victor Pruteanu emite o notă informativă cu nr. 1299m, prin care concluzionează dreptul reclamantului de a solicitat și obligația CSM de a decide referitor la numirea în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. Prin Hotărârea CSM cu nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, cu 5 voturi ”împotrivă” și 2 voturi ”pro” s-a hotărât respingerea cererii privind înaintarea propunerii de numire în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. Totodată s-a propus Președintelui R. Moldova eliberarea acestuia din funcția de judecător al Judecătoriei Orhei, în temeiul art. 25 alin. (1) lit k) din Legea cu privire la statutul judecătorului, în temeiul în vigoare până la 26 august 2022.

Nefiind de acord cu Hotărârea de respingere, reclamantul a depus o acțiune în justiție împotriva CSM cu privire la anularea actului administrativ defavorabil. În prezent acțiunea a fost repartizată, însă nu a fost stabilită o dată pentru ședință de examinare. Între timp, CSM remite dosarul personal către Președinția R. Moldova, cu propunerea de a fi emis decretul cu privire la eliberarea reclamantului din funcție. La 20 februarie 2024, Președinția R. Moldova a restituit către CSM dosarul personal al magistratului Eugen Popovici și Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie.

La 5 aprilie 2024, CSM a expediat o adresare către reclamant, prin care s-a solicitat opinia subsemnatului la răspunsul oferit de către Președintele Republicii Moldova din 20.02.2024. La 8 aprilie 2014 reclamantul a formulat opinia sa referitor la scrisoarea Președintelui R. Moldova indicând că, argumentele Președintelui Republicii Moldova sunt în strictă concordanță cu normele legale și reglementările în vigoare, fiind susținute și prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 38 din 07 decembrie 2021. În plus a fost notat că, din momentul modificărilor survenite, toți judecătorii care erau la moment în funcție până la 5 ani, urmau a fi numiți până la plafonul de vârstă. Între timp, CSM a reluat examinarea subiectului ce vizează numirea reclamantului până la plafonul de vârstă, stabilind în acest sens o ședință pentru data de 14 martie 2024, în cadrul acestei ședințe, la cererea membrului raport Aliona Miron, examinarea a fost amânată fără a fi stabilită o dată ulterioară. După o pauză de 6 luni de la data ședinței CSM, la 11 septembrie 2024 reclamantul se informează despre Decretul Președintelui R. Moldova cu nr. 1616-IX.

Susține reclamantul că, la 12 septembrie 2024 a recepționat Dispoziția Președintelui interimar al Judecătoriei Orhei nr. 475/EP din 12 septembrie 2024 cu privire la încetarea raporturilor de muncă, începând cu 12 septembrie 2022, cu efectuarea plăților salariale. La 16 septembrie 2024, a depus în adresa CSM o cerere cu privire la oferirea tuturor copiilor din

dosarul administrativ adoptate/emise după ședința Plenului CSM din 14 martie 2024, în legătură cu lipsa de informare privind acțiunile suplimentare întreprinse pentru finalizarea examinării cazului în privința lui Eugen Popovici, precum și având în vedere lipsa de claritate a procedurii administrative. Potrivit răspunsului recepționat la 27 septembrie 2024, CSM informează că, (i) alte ședințe de examinare a chestiunii referitoare la reclamant nu au fost; (ii) la 02.08.2024 a remis dosarul la Președinție pentru emiterea decretului, CSM menținându-și poziția asupra conform Hotărârii nr. 475/30 din 24.10.2023.

Reține reclamantul că decretul Președintelui R. Moldova cu nr. 1616-IX din 11 septembrie 2024 cu privire la eliberarea din funcția de judecător, contravine flagrant normelor constituționale și legale, motiv pentru care urmează a fi anulat pentru următoarele considerente.

Conform art. 116 din Constituția R. Moldova, (1) Judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii. (2) Judecătorii instanțelor judecătorești se numesc în funcție, în condițiile legii, până la atingerea plafonului de vârstă, de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Președintele Republicii Moldova poate respinge o singură dată candidatura propusă de către Consiliul Superior al Magistraturii.(5) Deciziile privind numirea judecătorilor și cariera acestora trebuie să se adoptate în baza unor criterii obiective, bazate pe merit, și a unei proceduri transparente, în condițiile legii. Promovarea sau transferul judecătorilor se face doar cu acordul acestora. (5^1) Judecătorii au doar imunitate funcțională în condițiile legii.(6) Sancționarea judecătorilor se face în conformitate cu legea. (7) Funcția de judecător este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte funcții retribuite, cu excepția activității didactice și științifice.

În contextul normei constituționale, deduce reclamantul că, Președintele Republicii Moldova are anumite atribuții în numirea judecătorilor, astfel cum este stipulat în art. 116 alin. (2), însă eliberarea din funcție a judecătorilor nu intră în competența sa. Eliberarea din funcție poate fi realizată exclusiv în conformitate cu legea și doar de CSM. Pe lângă prevederile constituționale subliniază că, Legea nr. 544/1995 privind statutul judecătorului a fost modificată prin Legea nr. 246 din 29.07.2022, în vigoare la 26.08.2022, eliminând atribuțiile Președintelui Republicii Moldova în ceea ce privește eliberarea judecătorilor din funcție. Astfel, începând cu luna august 2022, competența privind eliberarea judecătorilor a fost transferată exclusiv CSM, eliminând orice implicare directă a Președintelui în acest proces. Astfel constată că, orice decret emis ulterior acestei modificări, contravine normelor în vigoare și urmează a fi anulat.

Potrivit art 73 din Legea nr. 100/2016 privind actele normative prevede că, un act normativ produce efecte doar pe perioada în care este în vigoare, iar principiul neretroactivității actelor normative este de asemenea aplicabil. Consideră reclamantul că Președintele nu poate emite acte de eliberare din funcție pe baza unor competențe care i-au fost retrase.

Atrage atenția asupra faptului că, prin scrisoarea oficială a Președintelui Republicii Moldova din 20 februarie 2024, cu numărul 01-09-11, s-a atestat expres faptul că atribuția de a decide eliberarea judecătorilor din funcție a fost exclusă, iar competența a fost transferata exclusiv către CSM. Această scrisoare este o recunoaștere clară a faptului că Președintele nu mai are competența de a dispune astfel de măsuri, ceea ce confirmă ilegalitatea decretului contestat.

Reclamantul consideră decretul de eliberare din funcție contravine grav art. 116 din Constituție, încălcând astfel principiile independenței, inamovibilității și legalității. Mai mult, decretul Președintelui Republicii Moldova a fost emis în afara competenței sale și fără respectarea procedurilor legale. Or, așa cum a fost menționat mai sus, Președintele R. Moldova nu poate dispune eliberarea din funcție a unui judecător, în lipsa atribuțiilor exprese conferite de lege. Concluziile Președintelui R. Moldova reflectate în actul administrativ contestat prin care se

constată că, Președintele Republicii Moldova urmează să emită decrete atât pentru numirea în funcție a judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă, cât și, după caz, pentru eliberarea din funcție a judecătorilor al căror mandat inițial de cinci ani a expirat până la 1 aprilie 2022, contravin constituției și a legii materiale.

În plus, la caz, atestă reclamantul o evidentă contradicție în poziția Președintelui Republicii Moldova, care, prin scrisoarea oficială din 20 februarie 2024, a constatat că nu mai deține competența de a dispune eliberarea din funcție a judecătorilor, această atribuție fiind transferată exclusiv CSM, conform modificărilor legislative din august 2022. Cu toate acestea, în septembrie 2024, prin emiterea decretului contestat, Președintele a acționat contrar propriilor constatării anterioare, invocând o competență pe care anterior o recunoscuse ca fiind abrogată. Această discrepanță subminează nu doar coerența și claritatea deciziilor instituționale ale Președintelui, dar și legalitatea acțiunii administrative în sine. Emiterea unui decret de eliberare din funcție în septembrie, fără competență legală în acest sens, contrazice flagrant poziția oficială exprimată anterior și demonstrează o inconsecvență în aplicarea normelor legale și constituționale. Această contradicție afectează direct legalitatea decretului prezidențial și subliniază caracterul arbitrar al acțiunii Președintelui, fiind necesar ca instanța să dispună anularea acestuia.

Conform art. 43 din Constituția Republicii Moldova garantează dreptul la muncă. Dreptul la muncă este un drept fundamental. Astfel, susține că eliberarea din funcție a reclamantului, constituie o ingerință gravă în dreptul său de a munci.

Un alt aspect de ilegalitate se referă la nerespectarea unei proceduri clare și transparente. Or, la caz, reclamantul a fost eliberat din funcția de judecător printr-un decret prezidențial, contrar faptului că avea o procedură administrativă inițiată în cadrul CSM.

Din circumstanțele faptice rezultă că, la 6 martie 2024 a avut loc prima ședință în cadrul CSM, ședință care a fost amânată la cererea membrului raportor. Alte careva ședințe nu au avut loc. Astfel, deși procedura a fost inițiată din oficiu de către CSM, la caz se atestă că, nu a fost finalizată. Mai mult, reclamantul nu a fost informat în mod corespunzător despre stadiul procedurii administrative și acțiunile realizate de autoritatea administrativă, fapt ce contravine art. 69 alin. (1) și (4) Cod administrativ, care stipulează că toate acțiunile procedurale trebuie să fie comunicate participanților. Corespunzător, art. 78 alin. (1) și (3) Cod administrativ prevede că, procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual. La caz concluzionează reclamantul că, procedura de eliberare din funcție a fost inițiată de CSM, dar nu a fost finalizată. Dimpotrivă, faptele derulate ulterior atestă că, procedura administrativă s-a finalizat prin emiterea unui decret prezidențial de eliberare din funcție emis de Președintele Republicii Moldova, fără vreun act final din partea CSM.

Un alt aspect de ilegalitate se referă reclamantul la încălcarea termenului procedurii administrativ, or termenul de șase luni după prima ședință de examinare în cadrul CSM (martie 2024) și până la 11 septembrie 2024 (data emiterii decretului) fără acțiuni procedurale sau fără înștiințări adecvate depășește caracterului unui termen rezonabil, așa cum este prevăzut de art. 70 Cod administrativ. Inacțiunile procedurale pe o perioadă de șase luni se consideră un exces de putere administrativă și o neglijență a procedurilor administrative.

Mai reține reclamantul și transgresarea dreptului la un recurs efectiv, garantat de art. 13 CEDO, care impune statelor obligația de a asigura că orice persoană ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de convenție au fost încălcate, să beneficieze de un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale. Astfel, la 13 februarie 2024 reclamantul a demarat în justiție o acțiune în

obligare în contradictoriu cu CSM, prin care a solicitat anularea Hotărârii CSM nr. 475/30 din 24 octombrie 2022 prin care a fost respinsă cererea reclamantului privind înaintarea propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. În prezent, nefiind stabilită vreo ședință de examinare. Contrar acestui fapt, coroborat cu lipsa unei decizii judecătorești, pârâta emite actul administrativ de eliberare, neținând cont că hotărârea CSM care a stat la baza emiterii decretului a fost contestat in instanță de judecată. Astfel, reclamantul nu a avut acces la un proces efectiv în care să se stabilească dacă Hotărârea CSM a fost legală sau nu, înainte de luarea decizie finale cu privire la cariera sa. Respectiv concluzionează că, emiterea decretului înainte de soluționarea cauzei în instanța de judecată constituie o gravă încălcare a dreptului la un recurs efectiv, garantat de art. 13 CEDO.

Conform art. 23 din Cod administrativ, autoritățile sunt obligate să respecte principiul egalității în fața legii și să trateze toți participanții în mod egal. La caz, cu raportare la alte proceduri administrative similare, în cazul reclamantului acest principiu nu a fost respectat, susține.

Prin actul administrativ defavorabil s-a admis ingerință la art. 8 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, or respingerea cererii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă constituite o ingerință în viața sa privată și profesională. În acest sens este relevantă jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia litigiile de muncă nu sunt prin natura lor excluse din sfera noțiunii de „viață privată" în sensul articolului 8 din Convenție. În astfel de litigii, o concediere, o retrogradare, refuzul accesului la o profesie sau alte măsuri la fel de nefavorabile pot avea repercusiuni negative asupra anumitor aspecte tipice ale vieții private. Printre aceste aspecte se numără (i) „cercul intim" al reclamantului, (ii) posibilitatea acestuia de a stabili și dezvolta relații cu alte persoane și (iii) reputația sa socială și profesională (a se vedea Denisov v. Ucraina [MC], nr. 76639/11, 25 septembrie 2018). De asemenea, Curtea a statuat că impactul negativ adus reputației unui individ trebuie să prezinte un anumit nivel de gravitate și să fie atât de amplu încât să producă un prejudiciu exercițiului persoanei de a se bucura de dreptul său la respectarea vieții private (a se vedea A. v. Norvegia, nr. 28070/06, §§ 63-64, 8 09 aprilie 2009; Polanco Torres și Movilla Polanco v. Spania, nr. 34147/06, §§ 40 și 44, 21 septembrie 2010; Delfi AS v. Estonia [MC], nr. 64569/09, § 137, CEDO 2015; Bedat v. Elveția [MC], nr. 56925/08, § 72, CEDO 2016). Această condiție este valabilă pentru reputația socială în general și pentru reputația profesională în special (a se vedea Medzlis Islamske Zajednice Brcko și alții v. Bosnia și Herțegovina [MC], nr. 17224/11, §§ 76 și 105-106, 27 iunie 2017). În cauza *Oleksandr Volkov v. Ucraina* nr. 21722/11, din 9 ianuarie 2013, Curtea a conchis că eliberarea din funcție a reclamantului a constituit o ingerință în exercitarea dreptului acestuia la respectarea vieții sale private, în sensul art. 8 din Convenție. Prin prisma dezideratelor Curții Europene constatăm că, actul administrativ contestat constituie o ingerință în viața sa privată și profesională a reclamantului, iar ca efect aduce atingere garanțiilor de la art. 8 din CEDO.

Suplimentar, actul administrativ contestat contravine și art. 6 CEDO, care garantează un proces echitabil și dreptul la apărare, mai susține reclamantul. Or, prin emiterea decretului prezidențial înainte ca instanța să aibă posibilitatea să se pronunțe asupra legalității Hotărârii CSM, reclamantul a fost pus într-o situație de inegalitate procedurală. Astfel, dreptul său la apărare și la un proces echitabil a fost compromis, într-o serie de cazuri precum Brumărescu vs. România și Vallianatos și alții vs. Grecia, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că un proces echitabil presupune ca toate părțile să aibă acces egal la justiție și ca nicio măsură administrativă să nu încalce sau să prejudicieze acest acces. în cazul de față, emiterea decretului

prezidențial în lipsa unui act judecătoresc final, creează o situație de dezechilibru și încalcă egalitatea de arme, precum și subminează grav principiul independenței garantat de lege. Totodată, actul contestat nu conține nici o motivare de drept și de fapt în privința eliberării din funcție a petiționarului.

Motivarea actului administrativ este un principiu fundamental al procedurii administrative, expres stabilit la art. 30 din Codul administrativ, care statuează că actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Din analiza detaliată a textului decretului contestat nu rezultă care sunt motivele care au stat la baza eliberării reclamantului din funcția de judecător. Per se, decretul se fundamentează doar pe o analiză legată de aplicabilitatea legii în timp și la indicarea formală a Hotărârii CSM nr.475/30 din 24.10.2023. Acest formalism contravine în mod direct art. 118 din Codul administrativ.

Mai indică reclamantul că emiterea decretului prezidențial de eliberare din funcție a generat reacții negative din partea Asociației Judecătorilor din Republica Moldova. În comunicatul lor oficial, Asociația a subliniat nerespectarea principiilor independenței sistemului judiciar și a integrității acestuia. Asociația Judecătorilor din Republica Moldova public și-a exprimat profunda îngrijorare, în legătură cu publicarea decretului semnat de președintele Republicii Moldova. Concomitent, Asociația a concluzionat despre: (i) nerespectarea principiilor fundamentale ale justiției, independenței și integrități sistemului judiciar; (ii) acțiunile date afectează nu doar integritatea individuală a magistraților, dar și încrederea cetățenilor în sistemul judiciar.

În consecință, decretul prezidențial contestat nu doar că a fost emis cu depășirea competențelor legale ale Președintelui, ci a fost adoptat fără respectarea unei proceduri administrative clare și transparente. Astfel, acțiunile Președintelui R. Moldova încalcă drepturile fundamentale ale reclamantului, inclusiv dreptul la muncă și dreptul la un recurs efectiv, conform art. 6,8 și 13 din CEDO. Suplimentar, actul administrativ generează și un prejudiciu ireparabil asupra carierei profesionale a reclamantului, deoarece odată ce decretul emis, s-a realizat și încetarea raporturilor de muncă. Concluzionând reclamantul menționează că, dispunerea de către Președintele R. Moldova a eliberării din funcția de judecător, în temeiul încălcărilor reiterate mai sus, constituie un viciu deosebit de grav, care permite instanței de judecată anularea actului administrativ contestat

În drept, reclamantul își susține acțiunea conform dispozițiile art. 43, 77, 116 și 123 din Constituția R. Moldova, art. 6,8,13 CEDO, art. 10,11,16,17, 21,23,24,25,31,36,116,118,119,171-172, 206 alin. (1) lit a), 219, 224 alin. (1) lit. a) al Codului Administrativ, art. 6,10,11,13,17, 20, din Legea cu privire la statutul judecătorului, art. 2, 3, Legea nr. 147/2023 în vigoare la 21.06.2023 cu privire la selecția și evaluarea performanțelor judecătorilor.

Cere reclamantul, Popovici Eugen:

-anularea decretului nr. 1616/IX din 11 septembrie 2024 privind eliberarea din funcție a unor judecători, în partea eliberării lui Eugen Popovici din funcția de judecător la Judecătoria Orhei.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Popovici Eugen, avocat Burea Olga a solicitat admiterea acțiunii ca întemeiată.

Obiecțiile pârâtului:

Reprezentanții pârâtului, Președintele Republicii Moldova, Gavzer Irina și Mîța Eugenia, în ședința de judecată au solicitat respingerea acțiunii. În susținerea poziției sale, autoritatea

publică pârâtă a menționat că, la 15 martie 2017, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 75- VIII, Eugen Popovici a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Orhei pe un termen de 5 ani. La demersul Procurorului General, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii (în continuare CSM) nr. 522/24 din 13 noiembrie 2018, judecătorul Eugen Popovici a fost suspendat din funcție până la adoptarea hotărârii definitive în cauza penală, fiind învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 30, 33, 42 alin.(2) și (4), 45, 243 alin.(2) lit. b) și 324 alin.(3) lit. a) din Codul penal.

Susține pârâtul că, în privința judecătorului a fost intentată o procedură disciplinară, în privința căreia, la 20 august 2020, Inspecția judiciară a întocmit și a prezentat Colegiului disciplinar raportul privind comiterea de către judecătorul Eugen Popovici a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. 1) și lit. p) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Inspecția judiciară și-a întemeiat raportul pe acțiunile expuse în ordonanța Procuraturii Anticorupție din 5 mai 2020.

Ulterior, prin Hotărârea Plenului CSM nr. 179/16 din 7 iulie 2020, a fost anulată suspendarea din funcție a judecătorului Eugen Popovici, dispusă prin Hotărârea Plenului CSM nr. 522/24 din 13 noiembrie 2018, cu reluarea activității de judecător la Judecătoria Orhei și repunerea în drepturile deținute anterior. Prin Hotărârea nr. 23/6 din 18 septembrie 2020, Colegiul disciplinar a încetat procedura disciplinară în privința judecătorului Eugen Popovici, în temeiul art. 36 alin. (1) lit. c) Legea nr. 178/2014, pe motiv că nu a fost comisă o abatere disciplinară. Judecătorul Eugen Popovici nu a fost supus procedurilor de evaluare ordinară sau extraordinară a performanțelor, pe motivul suspendării din funcție, iar, ulterior, din cauza imposibilității desfășurării activității Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor.

Mai mult, având în vedere expirarea împuternicirilor, pe 7 martie 2022, Eugen Popovici a solicitat remiterea materialelor Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor, în scopul efectuării procedurilor de rigoare în vederea numirii în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. Prin Hotărârea CSM nr. 26/2 din 22 martie 2022, cererea magistratului a fost acceptată.

Pe 19 mai 2023, Inspecția judiciară a întocmit o notă informativă privind numirea judecătorului Eugen Popovici în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, concluzionând că Plenul CSM urmează să hotărască privind numirea acestuia în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, cu propunerea respectivă Președintelui Republicii Moldova. Astfel, prin Hotărârea nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, CSM a respins cererea judecătorului Eugen Popovici privind înaintarea propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă și a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea acestuia din funcția de judecător în temeiul art. 25 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la statutul judecătorului, în vigoare până la 26 august 2022.

Articolul 116 alin. (2) din Constituție, în redacția anterioară Legii nr. 120/2021, stabilea că (2) Judecătorii instanțelor judecătorești se numesc în funcție de Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii. Judecătorii care au susținut concursul sunt numiți în funcție pentru prima dată pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului de 5 ani, judecătorii vor fi numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, stabilit în condițiile legii.

Amendamentele constituționale operate prin Legea nr. 120/2021, care au intrat în vigoare la 1 aprilie 2022, au exclus termenul inițial de cinci ani de numire a judecătorilor instanțelor judecătorești prevăzut de art. 116 alin. (2) din Constituție. Totodată, situația judecătorilor al căror termen inițial de numire în funcția de judecător a expirat până la 1 aprilie 2022 nu a fost

reglementată prin Legea nr. 120/2021, aceștia urmând să fie numiți în funcție de către Președintele Republicii Moldova la propunerea CSM.

Reține pârâtul că procedura menționată a fost stabilită, în scop tranzitoriu, în Legea nr. 47/2022 pentru modificarea art. 13 din Legea nr. 154/2012 privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor. Potrivit acestei legi, CSM va înainta Președintelui Republicii Moldova propunerile de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă pentru judecătorii al căror termen inițial de numire în funcție a expirat până la data de 1 aprilie 2022.

Ulterior, odată cu adoptarea Legii nr. 246/2022 pentru modificarea unor acte normative, Parlamentul a sincronizat cadrul legal cu amendamentele constituționale referitoare la sistemul judecătoresc. Această lege a avut drept scop crearea unui cadru normativ coerent, prin excluderea neconcordanțelor dintre normele constituționale și prevederile legale care reglementează sistemul judiciar și a intrat în vigoare pe 26 august 2022.

Totodată, cu privire la situația judecătorilor mandatele cărora expiraseră la data intrării în vigoare a modificărilor constituționale, Curtea Constituțională, fiind sesizată de CSM, a reținut că „*de vreme ce termenul inițial de numire în funcția de judecător era deja expirat la data intrării în vigoare a Legii nr. 120 din 23 septembrie 2021, numirea până la atingerea plafonului de vârstă a acestor judecători trebuie realizată pe baza art. 116 alin. (2) din Constituție în redactarea de până la adoptarea Legii nr. 120 din 23 septembrie 2021, adică pe baza reglementărilor în vigoare la data la care termenul inițial de numire în funcția de judecător a expirat*.” (DCC nr. 18/2024, § 19)

Notează pârâtul că având în vedere faptul că la data intrării în vigoare a legii noi mandatul judecătorului Eugen Popovici expirase, decizia cu privire numirea în funcție a acestuia de CSM este guvernată de normele Legii nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului (în vigoare până la 26 august 2022). Remarcă faptul că, în toate cazurile pentru numirea în funcție a judecătorilor ale căror împuterniciri expiraseră până la 1 aprilie 2022, CSM a aplicat principiul potrivit căruia, în cazul situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, precum și orice alte efecte dacă legea nouă nu prevede altfel. Subsecvent, așa cum modificările constituționale sus-menționate au efect pe viitor, nu și retroactiv, CSM a examinat chestiunea cu privire la cererea judecătorului Eugen Popovici din perspectiva normelor constituționale, ce reglementau numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă în temeiul normelor în vigoare la data expirării împuternicirilor acestuia. Din aceste considerente, ține să menționeze pârâtul, că analiza situației juridice și a competențelor Președintelui Republicii Moldova privind numirea judecătorilor în speță se va face prin prisma cadrului legal în vigoare până la 26 august 2022.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul susține că, Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1616-IX din 11 septembrie 2024, în partea ce ține de eliberarea din funcția de judecător a lui Eugen Popovici, a fost emis cu încălcarea procedurilor legale prevăzute la art. 31, 81 și 118 din Codul administrativ.

Reține pârâtul că, în preambulul Decretului nr. 1616-IX din 11 septembrie, Președintele Republicii Moldova a indicat că eliberarea din funcție a judecătorului Eugen Popovici se face în temeiul art. 25 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 544/1995, bazându-se pe Hotărârea CSM nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, care reprezintă actul primar în procedura administrativă. Prin urmare, Decretul contestat conține atât temeiul de drept, cât și descrierea faptelor care au condiționat emiterea actului administrativ. Pe de altă parte, nu pot fi reținute alegațiile reclamantului referitor

la nerespectarea art. 81 din Codul administrativ, care stabilește că, în cazul în care actul administrativ individual al autorității publice depinde de un act, o operațiune preliminară sau de un raport juridic care trebuie constatat de o altă autoritate publică ori formează obiectul unei alte proceduri administrative sau judiciare pendinte, autoritatea publica suspendă procedura administrativă până la emiterea actului administrativ respectiv, efectuarea operațiunii administrative respective sau până la emiterea unei hotărâri judecătorești definitive.

Hotărârea Plenului CSM nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, prin care a fost respinsă cererea domnului Popovici privind înaintarea propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, este actul primar prin care a fost demarată procedura de eliberare din funcție a lui Eugen Popovici. Așa cum s-a stabilit în jurisprudența Curții Constituționale, „în cazul destituirii [judecătorului], [...] Președintele Republicii Moldova doar validează decizia CSM, pe care nu o poate nici cenzura, nici refuza, verificarea legalității acesteia fiind competența exclusivă a instanțelor judecătorești.„(HCC nr. 21/2013, § 87). Prin urmare, obligația de a suspenda procedura administrativă în condițiile art. 81 alin. (1) din Codul administrativ revine CSM, nefiind opozabilă Președintelui la emiterea Decretului nr. 1616-IX din 11 septembrie 2024 privind eliberarea din funcție a unor judecători. Or, la momentul recepționării propunerii CSM privind eliberarea din funcție a judecătorului Eugen Popovici, Președintele nu avea date sau informații despre faptul că Hotărârea CSM nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 a fost contestată cu acțiune în contencios administrativ.

În acest context, reiterează că, în cazul în care o anumită persoană își manifestă dezacordul cu rezultatele activității administrative, sau a procedurii administrative aceasta este în drept să-și apere drepturile sale prin intentarea unei acțiuni în contencios administrativ privind anularea actului administrativ emis. Printre condițiile generale de legalitate ale actului administrativ se regăsește și cerința ca actul să fie emis în forma și procedura prevăzută de lege. Respectiv, la examinarea dezacordului manifestat de persoana interesată, cu rezultatele activității administrative, reflectate într-un act administrativ emis, instanța de contencios administrativ va examina întreaga procedură administrativă desfășurată până la emiterea actului administrativ, verificând legalitatea tuturor operațiunilor administrative efectuate în cadrul acestei activități administrative. în caz de contestare a actului administrativ individual emis la finele procedurii administrative, concomitent cu contestarea acestuia, persoana lezată într-un drept al său poate să conteste și operațiunile administrative, fapt prevăzut expres în art. 15 din Codul administrativ.

Indică pârâtul că, acțiunea sa este justificată, deoarece doar ulterior recepționării Hotărârii CSM din 475/30 din 24 octombrie 2023, care reprezintă actul administrativ primar în cadrul procedurii administrative privind înaintarea propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă a domnului Popovici, a fost emis Decretul nr. 1616-IX din 11 septembrie 2024. În aceeași ordine de idei, menționează că emiterea unui decret de eliberare din funcție a unui judecător nu presupune o procedură contradictorie, motiv pentru care nu pot fi reținute criticile reclamantului referitoare la încălcarea dreptului la apărare. Faptul că reclamantul pretinde că nu a beneficiat de o procedură contradictorie, în cadrul căreia să-și poată apăra poziția, nu este opozabil Președintelui Republicii Moldova. Așa cum s-a arătat mai sus, procedura de eliberare din funcție este o codecizie în procesul numirii/eliberării judecătorilor, în corelație cu principiul separației puterilor în stat și principiul independenței sistemului judiciar.

Având în vedere consecințele unei eliberări din funcție pentru cariera unui judecător și caracterul complex al unei astfel de proceduri, legiuitorul a optat pentru un mecanism în cadrul căruia CSM și Președintele Republicii Moldova să conlucreze. Rolul central în această ecuație îl are, însă, CSM, deoarece sub autoritatea acestuia funcționează judecătorii. Președintele

Republicii Moldova nu are un drept de veto în cadrul acestei proceduri. Prin urmare, dacă legiuitorul a ales o asemenea procedură de eliberare, el a respectat rolul constituțional al CSM în raport cu judecătorii, Președintelui conferindu-i-se atribuția de eliberare în considerarea solemnității actului si a necesității existentei unei conlucrări și consultări permanente în cadrul puterilor în stat.

Cu privire la interpretarea gramaticală a art. 25 din Legea nr. 544/1995 (în vigoare până la 26 august 2022), Președintele este obligat să elibereze judecătorul la propunerea CSM. Aceasta, întrucât acțiunea Președintelui este descrisă prin termenul „este eliberat", iar nu de o eventuală sintagmă de tipul „poate elibera". Este reglementată, așadar, o obligație, nu o posibilitate a Președintelui. Astfel, refuzul Președintelui de a da curs propunerii de eliberare din funcție a unui judecător ar fi lipsit de temei legal, cu consecința, în plan constituțional, a împiedicării CSM de a-și realiza rolul consfințit de art. 123 alin. (1) din Constituție. Din această perspectivă, refuzul Președintelui ar constitui un act de încălcare a legii, generând un conflict de competențe între acesta și CSM.

Din interpretarea logică și sistematică a Constituției și a legislației privind statului judecătorului, se constată că există o obligație a Președintelui de a da curs cererii de eliberare, de natură să pună în valoare principiul cooperării loiale între autoritățile publice. Interpretarea este că, de principiu, într-o procedură care implică mai multe autorități publice, numai una dintre autorități are rol central, decizional, în funcție de sfera de competență vizată de respectiva procedură, celelalte autorități implicate fiind de natură să ofere regularitate procedurii, fără a o putea bloca. Recunoașterea unei puteri de „blocare" de către o autoritate a unei inițiative ce ține de sfera de competențe a altei autorități ar avea semnificația unei substituiri de competență, ar deschide calea exercitării discreționare a unor atribuții. De aceea, legea a stabilit limitele de competență, circumscrise rolului constituțional al fiecărei autorități într-o astfel de procedură mixtă.

Astfel, potrivit cadrului legal menționat supra, reține pârâtul că dreptul Președintelui de a respinge solicitarea CSM vizează exclusiv propunerea de numire în funcție a judecătorului, nu și cea de eliberare din funcție. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut că procedura de eliberare din funcție a unui judecător este o codecizie pe care o iau două autorități, CSM și Președintele Republicii Moldova. Din aceste considerente, decizia CSM este actul primar, care stă la baza decretului prezidențial (DCC nr. 24/2016, § 30). Astfel, temeiurile de eliberare din funcție sunt stabilite de către CSM, Președintele neavând competența legală de a le modifica. Prin urmare, Președintele nu are dreptul să invoce în decretul prezidențial alt temei de eliberare din funcție a unui judecător decât cel stabilit de CSM (DCC nr. 24/2016, § 31). În cadrul procedurii eliberării din funcție a judecătorilor, rolul central, decizional în privința declanșării, revine CSM, concluzie fundamentată pe dispozițiile art. 123 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora CSM asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători. în orice caz, CSM are obligația să își întemeieze legal și să își argumenteze propunerea, fără să exercite discreționar rolul său constituțional.

Dintr-o altă perspectivă, în cadrul procedurii de eliberare din funcție, actul în care se materializează decizia Președintelui Republicii Moldova, în speță Decretul nr. 1616-IX din 11 septembrie 2024, reprezintă un act administrativ, supus controlului instanțelor de contencios administrativ.

Capătul de cerere referitor la încălcarea articolului 116 alin. (1) din Constituție, în partea ce ține de nerespectarea independenței și inamovibilității judecătorului prin emiterea Decretului nr. 1616-IX din 11 septembrie 2024, nu poate fi reținut din următoarele motive indică pârâtul.

În decizia nr. 38 din 7 decembrie 2021, Curtea Constituțională a reiterat faptul că independența judecătorului nu reprezintă un scop în sine și nici un privilegiu personal, ci urmărește să-i asigure judecătorului posibilitatea de a-și exercita rolul de protector al drepturilor și libertăților cetățenilor (§ 6 din Raportul Comisiei de la Veneția privind independența sistemului judiciar Partea I: Independența judecătorilor) [a se vedea HCC nr. 6 din 16 mai 2013, § 39; HCC nr. 13 din 27 aprilie 2021, § 47]. De asemenea, Curtea a reținut că protecția recunoscută judecătorului constituie un bun al întregii societăți (a se vedea HCC nr. 27 din 20 decembrie 2011, § 96; HCC nr. 24 din 2 octombrie 2018, § 38).

Menționează că, de principiu, inamovibilitatea și, în general, independența judecătorilor nu constituie un drept al judecătorilor, ci un privilegiu indirect acordat de Constituție și de legi speciale cetățeanului, care se adresează cu încredere instanței de judecată, cerându-i cu îndreptățire să i se facă dreptate. Nu judecătorul este protejat de inamovibilitate ce i se acordă prin numire, ci justițiabilul într-un stat guvernat de preeminența dreptului, independența și inamovibilitatea judecătorului nu constituie și nu poate fi interpretată ca o putere discreționară a acestuia sau o piedică în calea angajării răspunderii sale în condițiile legii, indiferent că este vorba despre răspundere penală, civilă sau disciplinară. Este sarcina legiuitorului de a realiza echilibrul necesar între independența și responsabilitatea judecătorilor, cu respectarea dispozițiilor constituționale în materie și a angajamentelor pe care Republica Moldova și le-a asumat prin tratatele la care este parte. Așadar, principiul inamovibilității îl apără pe judecător de transferul, înlocuirea, retrogradarea sau eliberarea din funcție în mod aleatoriu sau după bunul plac al reprezentanților autorităților executive, legiuitoare sau judiciare, însă nu se poate susține că acest principiu constituțional îl apără pe magistrat de aplicarea unor sancțiuni disciplinare, care pot fi utilizate exclusiv în ipoteza constatării unor abateri disciplinare. Independența și inamovibilitatea judecătorului nu exclud responsabilitatea acestuia în exercitarea funcției pe care o deține. Responsabilitatea judecătorului stă, printre alte elemente, la baza calității actului de justiție, și, implicit, la baza imparțialității acestuia.

Prin urmare, eliberarea din funcția de judecător a domnului Eugen Popovici nu aduce atingere principiilor independenței, imparțialității și inamovibilității judecătorului, deoarece la etapa respectivă împuternicirile persoanei aferente statutului de judecător au încetat odată cu expirarea împuternicirilor, adică acesta nu exercita atribuții de înfăptuire a justiției.

Cu referire la încălcarea dreptului la muncă prin emiterea Decretului nr. 1616-IX din 11 septembrie 2024, în partea ce ține de eliberarea din funcția de judecător a domnului Eugen Popovici, urmează a fi respins ca neîntemeiat din următoarele considerente, susține pârârtul.

Reclamantul a fost eliberat din funcția de judecător printr-o hotărâre a CSM, care a constatat faptul că judecătorul Eugen Popovici nu corespunde standardelor de conduită impuse unui judecător, lipsindu-i buna reputație, condiție prevăzută de art. 6 Legea nr. 544/1995, or, acțiunile judecătorului admise în exercitarea funcțiilor la examinarea dosarului penal sus-menționat sunt contrare acestor principii, pe acest fapt fiind pornită urmărirea penală. Informația despre cauza penală intentată în privința judecătorului și scoaterea de sub învinuire a acestuia a fost mediatizată pe larg, fiind cunoscută întregii societăți.

Conform art. 6 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului, la funcția de judecător poate candida persoana cu o reputație ireproșabilă, iar conform alin. (4) lit. c) al acestui articol, se consideră că nu are reputație ireproșabilă persoana care are un comportament incompatibil cu normele Codului de etică al judecătorilor.

În concordanță cu art. 6 alin. (2) și alin. (3) lit. f) din Codul de etică și de conduită profesională al judecătorului, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Judecătorilor nr. 8 din

11 septembrie 2015, judecătorul trebuie să se abțină de la orice comportament, acțiune sau manifestare, care ar putea prejudicia încrederea publicului în sistemul judecătoresc.

Judecătorul va exercita responsabilitățile juridice ce îi revin în măsura în care să se asigure de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și fără întârziere. în baza art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului Judecătorii sunt obligați să fie imparțiali; să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora; să respecte întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației; să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor; să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului.

Prin urmare, în raport cu materialele dosarului administrativ, reiterează pârâtul că Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1616-IX din 11 septembrie 2024, este un act administrativ emis în conformitate cu normele constituționale și legale, întrucât la emiterea acestuia Președintele a luat în considerație faptele relevante și limitele legale acordate de Constituție și lege.

Poziția persoanei terțe:

Reprezentantul terțului Consiliul Superior al Magistraturii, în ședința de judecată nu s-a prezentat, prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsă și respingerea acțiunii reclamantului ca neîntemeiată. (f.d. 139-143)

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces și cercetând actele cauzei, judecătorul consideră acțiunea admisibilă și neîntemeiată din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Lucrările dosarului atestă că, la 11 septembrie 2024, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1616-IX privind eliberarea din funcție a unor judecători, s-a eliberat din funcția de judecător, Popovici Eugen – judecător la Judecătoria Orhei. (f.d. 92-94, 31-23 dosar administrativ)

Nefiind de acord cu Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1616-IX din 11.09.2024, la 02 octombrie 2024, reclamantul Popovici Eugen, a depus cerere prealabilă. (f.d. 24-27 dosar administrativ)

Iar, la 10 octombrie 2024 reclamantul Popovici Eugen, a depus prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d. 4-20)

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Conform ar. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1616-IX din 11.09.2024 privind eliberarea din funcție a unor judecători, în partea eliberării lui Eugen Popovici din funcția de judecător la Judecătoria Orhei emis, se încadrează în noțiunea act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice. Totodată, reclamantul apreciază actul administrativ indicat ca fiind defavorabil, ținând cont că vizează eliberarea sa din funcția de judecător.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la circumstanțele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, ori pretinde aplicarea în privința sa a unor măsuri de autoritate publică ilegale, care afectează dreptul său la exercitarea profesiei de judecător, protecția carierei și a reputației profesionale. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Potrivit art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă:

a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei;

b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială;

c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Ținând cont de prevederile legale citate, instanța reține că la caz, se impune respectarea procedurii prealabile.

Instanța de judecată constată că, prin cererea din 02 octombrie 2024 reclamantul a solicitat anularea Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1616-IX din 11.09.2024, astfel s-a conformat exigenței de respectare a procedurii prealabile.

Conform art.209 Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Instanța de judecată reține că, cererea prealabilă depusă de reclamant a fost soluționată de autoritatea publică pârâtă prin răspunsul nr. 2/2-06-1270 din 10 octombrie 2024. Astfel, în condițiile enunțate, se va concluziona că acțiunea a fost depusă în termen.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Drept consecință a celor constatate, instanța de judecată reține că acțiunea reclamantului este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege,

fiind contestat un act administrativ al autorității publice competente, care produce efecte juridice în exterior și are caracter defavorabil reclamantului.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona și în privința netemeiniciei acțiunii.

Conform art.20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, prevede expres că examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Examinând circumstanțele de fapt ale cauzei, se reține că, la 15 martie 2017, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 75- VIII, privind numirea în funcție a unor judecători la Judecătoria Orhei, Eugen Popovici a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Orhei pe un termen de 5 ani. (f.d. 24)

Ulterior, la 07 martie 2022, Popovici Eugen s-a adresat cu cerere Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând în temeiul art. 11 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, să fie propus pentru numirea în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. (f.d. 25)

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, cererea judecătorului Popovici Eugen de la Judecătoria Orhei privind înaintarea propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, a fost respinsă și s-a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea lui Eugen Popovici din funcția de judecător al Judecătoriei Orhei, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 544/1995, în redacția anterioară datei de 26 august 2022. (f.d. 2-12 dosar administrativ)

La 07 februarie 2024, în conformitate cu art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Președintelui Republicii Moldova i-a fost expediată copia Hotărârii Plenului CSM nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, cu privire la cererea judecătorului Popovici Eugen de la Judecătoria Orhei privind înaintarea propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, cu dosarul personal al judecătorului și proiectul de decret pe 2 file. (f.d. 1 dosar administrativ)

Prin scrisoarea nr. 01-06-11 din 20 februarie 2024, Președintele Republicii Moldova a restituit dosarul personal al judecătorului și Hotărârea nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 Consiliului Superior al Magistraturii, menționând că, potrivit art. 25 alin. (2) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului, eliberarea din funcție a unui judecător este decisă prin hotărâre de către Consiliul Superior al Magistraturii, fără a mai fi necesară emiterea unui decret al Președintelui Republicii Moldova. (f.d. 13-14 dosar administrativ)

Poziția Președintelui Republicii Moldova expusă în scrisoarea nr. 01-06-11 din 20 februarie 2024 a fost adusă la cunoștința judecătorului Eugen Popovici, iar examinarea

problemei restituirii dosarului a fost inclusă pe agenda ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii pentru a fi discutată.(f.d. 75-81)

Prin demersul nr. 2280 m/i din 20 august 2024 Consiliul Superior al Magistraturii, a transmis repetat în adresa Președintelui Republicii Moldova dosarul personal al judecătorului, invocând clarificări și argumente suplimentare în vederea necesității emiterii decretului privind eliberarea judecătorului din funcție. (f.d. 15-18 dosar administrativ)

La 29 august 2024, prin demersul nr. 2/2-06-1068, instituția prezidențială a solicitat avizul consultativ al Comisiei juridice, numiri și imunități a Parlamentului, în vederea clarificării dacă, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, Președintele Republicii Moldova deține în prezent competența de a emite decrete privind eliberarea din funcție a judecătorilor al căror mandat a expirat anterior datei de 1 aprilie 2022. (f.d. 18-19 dosar administrativ)

Prin avizul consultativ CJ 06 nr. 111 din 09 septembrie 2024, Comisia juridică, numiri și imunități a statuat că, „Prin decizia nr. 18 din 21 martie 2024, Curtea Constituțională a concluzionat următoarele: „[...] de vreme ce termenul inițial de numire în funcția de judecător era deja expirat la data intrării în vigoare a Legii nr. 120 din 23 septembrie 2021, numirea până la atingerea plafonului de vârstă a acestor judecători trebuie realizată pe baza articolului 116 alin. (2) din Constituție în redactarea de până la adoptarea Legii nr. 120 din 23 septembrie 2021, adică pe baza reglementărilor în vigoare la data la care termenul inițial de numire în funcția de judecător a expirat".

Articolul 116 alineatul (2) din Constituție, în redacția anterioară Legii nr. 120/2021 stabilea următoarele: „(2) Judecătorii instanțelor judecătorești se numesc în funcție de Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii. Judecătorii care au susținut concursul sunt numiți în funcție pentru prima dată pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului de 5 ani, judecătorii vor fi numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, stabilit în condițiile legii."

Din sintagma „în condițiile legii" din art. 116 alin. (2) rezultă că prevederile constituționale nu operează izolat, ci în coroborare cu prevederile infra-constituționale care reglementează mecanismul de numire a judecătorilor în funcție. Prin urmare, așa cum a explicat Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 9 din 7 aprilie 2022 și în Decizia nr. 18 din 21 martie 2024, procedura de numire a acestor judecători în funcție este cea existentă până la 1 aprilie 2022, adică rămâne conformă cadrului normativ conceput pe baza sarcinii constituționale comune a Consiliului Superior al Magistraturii și Președintelui Republicii Moldova, fiind necesare atât propunerea CSM, cât și decretul Președintelui Republicii Moldova.

Legislația în vigoare până la 1 aprilie 2022, care reglementa procedura de numire în funcție a judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă, prevedea că Președintele Republicii Moldova putea respinge o singură dată candidatura propusă de către CSM pentru numirea în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. Refuzul Președintelui de numire sau de reconfirmare în funcție a judecătorului putea fi depășit prin votul a 2/3 din membrii CSM.

Astfel, mecanismul de numire în funcție a judecătorilor al căror termen inițial de cinci ani a expirat este unul complex și poate avea ca finalitate fie emiterea, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, a decretului Președintelui Republicii Moldova privind numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, fie emiterea decretului Președintelui Republicii Moldova privind eliberarea acestora din funcția de judecător, în cazul în care nu se obține numărul necesar de voturi pentru a fi propus repetat pentru a fi numit în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, în temeiul art. 25 lit. k) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului.

Aceste prevederi nu trebuie aplicate parțial, ci în întregime. Din aceste considerente și având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, Președintele Republicii Moldova urmează să emită decrete, atât pentru numirea în funcție a judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă, cât și, după caz, pentru eliberarea din funcție a judecătorilor al căror mandat inițial de cinci ani a expirat până la 1 aprilie 2022. (f.d. 20-verso dosar administrativ)

La 11 septembrie 2024, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1616-IX privind eliberarea din funcție a unor judecători, s-a eliberat din funcția de judecător Popovici Eugen – judecător la Judecătoria Orhei, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la statutul judecătorului, în vigoare până la data de 26 august 2022 și în temeiul hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023. (f.d. 92-94, 31-23 dosar administrativ)

Nefiind de acord cu actul administrativ individual defavorabil, la 01 octombrie 2024, Popovici Eugen a depus cerere prealabilă, care a fost examinată și respinsă prin decizia de soluționare a cererii prealabile emisă la 10 octombrie 2024. (f.d. 28 dosar administrativ)

La 10 octombrie 2024, reclamantul a depus prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d. 4-20)

Instanța de judecată reține că, reclamantul își exprimă dezacordul și solicită anularea decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1616/IX din 11 septembrie 2024, invocând ilegalitatea acestuia, deoarece a fost emis cu încălcarea normelor de drept procedural și material.

În special, reclamantul invocă lipsa atribuțiilor și competențelor Președintelui Republicii Moldova la emiterea decretului de eliberare din funcție, nemotivarea actului administrativ individual emis și încălcarea prevederilor legale de desfășurare a procedurii administrative.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

La 23 septembrie 2021, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr.120 pentru modificarea Constituției Republicii Moldova, în vigoare 16.03.2022, potrivit căreia:

Art.II. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Judecătorii al căror termen inițial de numire în funcție de judecător *nu a expirat la data intrării în vigoare a prezentei legi* se consideră numiți până la atingerea plafonului de vârstă prin efectul prezentei legi.

(3) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii din rândul judecătorilor în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi își exercită mandatul până la expirarea termenului pentru care au fost aleși. Membrii de drept își încetează mandatul la data intrării în vigoare a prezentei legi. Mandatul profesorilor titulari în exercițiu la data intrării în vigoare a prezentei legi urmează să fie confirmat pentru o perioadă de 6 ani în total, cu votul a trei cincimi din deputații aleși.

(4) În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi, Guvernul va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege.

Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr.18 din 21 martie 2024 de inadmisibilitate a sesizării nr. 19b/2024 privind interpretarea articolului 116 alin. (2) din Constituție în redactarea Legii nr. 120 din 23 septembrie 2021 pentru modificarea Constituției Republicii Moldova (numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorilor al căror termen inițial de numire în funcție a expirat până la data intrării în vigoare a Legii nr. 120 din 23 septembrie 2021 pentru modificarea Constituției) , „*pct. 16. Curtea observă că, deși autorul sesizării îi*

solicită interpretarea articolului 116 alin. (2) din Constituție în redactarea Legii nr. 120 din 23 septembrie 2021, solicitarea de interpretare se referă la situația judecătorilor al căror termen inițial de cinci ani de numire în funcție era deja expirat la data la care modificările în discuție au intrat în vigoare.

17. Cazul acestor judecători trebuie analizat prin raportare la articolul II alin. (2) din Legea nr. 120 din 23 septembrie 2021, care prevede acțiunea în timp a amendamentelor operate la articolul 116 alin. (2) din Constituție. Potrivit acestui alineat, ***modificările operate la articolul 116 alin. (2) acționează doar în privința judecătorilor al căror termen inițial de numire de cinci ani în funcția de judecător va expira după data intrării în vigoare a Legii****…*

19. În acord cu aceste considerente, Curtea constată că, de vreme ce termenul inițial de numire în funcția de judecător era deja expirat la data intrării în vigoare a Legii nr. 120 din 23 septembrie 2021, numirea până la atingerea plafonului de vârstă a acestor judecători trebuie realizată pe baza articolului 116 alin. (2) din Constituție în redactarea de până la adoptarea Legii nr. 120 din 23 septembrie 2021, adică pe baza reglementărilor în vigoare la data la care termenul inițial de numire în funcție de judecător a expirat.

23. Curtea reține că, la 10 martie 2022, Parlamentul a adoptat Legea nr. 47 pentru modificarea articolului 13 din Legea nr. 154/2012 privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor. Articolul II alin. (2) din Legea citată stabilește că Consiliul Superior al Magistraturii va înainta Președintelui Republicii Moldova propunerile de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă pentru: a) judecătorii al căror termen inițial de numire în funcție a expirat la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar care nu au fost supuși evaluării extraordinare a performanțelor și b) judecătorii al căror termen inițial de numire în funcție va expira până la data de 1 aprilie 2022. Totodată, alineatul (4) al articolului II din Lege prevede că judecătorii menționați la alineatul (2) care, până la data intrării în vigoare a Legii, nu au fost supuși niciunei evaluări periodice sau extraordinare a performanțelor vor fi înaintați pentru numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă după constituirea Consiliului Superior al Magistraturii plenipotențiar.

24. Astfel, pentru că sesizarea se referă la cazul judecătorilor al căror termen inițial de numire în funcția de judecător era deja expirat la data la care a intrat în vigoare Legea nr. 120 din 23 septembrie 2021 pentru modificarea Constituției, ***Curtea subliniază că numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă a acestor judecători se face pe baza articolului 116 alin. (2) din Constituție, în redactarea de până la adoptarea Legii nr. 120 din 23 septembrie 2021****, interpretat prin Hotărârea Curții nr. 38 din 7 decembrie 2021, precum și pe baza Legii nr. 47 din 10 martie 2022, care detaliază aplicarea acestui articol în cazul numirii în funcție a judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă."*

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 38 din 7 decembrie 2021, pentru interpretarea articolelor 1 alin. (3), 20 și 116 alin. (1) și (2) din Constituție și controlul de constituționalitate al articolului 11 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului (numirea în funcție a judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă) (sesizările nr. 96a/2021 și nr. 124g/2021), Curtea a statuat: „***(ii) Autoritățile competente să numească judecătorii, în conformitate cu prevederile articolului 116 alin. (2) din Constituție*** *pct. 61. Având în vedere că articolele constituționale menționate mai sus le recunosc atât Consiliului Superior al Magistraturii, cât și Parlamentului și Președintelui Republicii Moldova un rol în cadrul procedurii de numire în funcția de judecător, Curtea trebuie să precizeze care sunt competențele autorităților în discuție și modul în care interacționează acestea. În acest sens, în jurisprudența sa, Curtea a precizat că influența decisivă a unui consiliu judiciar independent asupra deciziilor*

privind numirea și cariera judecătorilor reprezintă o metodă potrivită pentru garantarea independenței sistemului judiciar. Curtea a mai menționat că rolul Președintelui Republicii în procesul de numire a judecătorilor nu reprezintă un fapt neobișnuit. Reducerea la o singură dată a posibilității Președintelui Republicii de a respinge o candidatură constituie o expresie a echilibrului corect dintre Consiliul Superior al Magistraturii și Președinte și presupune influența decisivă a Consiliului (a se vedea Avizul nr. 1 din 22 septembrie 2020, § 43).

65. Cadrul normativ național privind numirea în funcție a judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă este constituit, în special, din dispozițiile articolului 116 din Constituție, din cele ale Legii privind statutul judecătorilor și din cele ale Legii privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor. Curtea menționează că legile infraconstituționale menționate dezvoltă prevederile constituționale, concretizând criteriile de evaluare, precum și procedura din fața Consiliului Superior al Magistraturii la numirea în funcția de judecător."

Cu referire la constatările citate supra, instanța de judecată reține că, Curtea Constituțională a stabilit că față de judecătorii al căror termen inițial de numire de cinci ani în funcția de judecător a expirat înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 120 din 23 septembrie 2021, se va aplica procedura veche din Constituție.

Totodată, urmând logica constatărilor expuse supra, instanța consideră că și procedurile de eliberare din funcție a judecătorului care se raportează la categoria menționată, cad sub incidența prevederilor legale, valabile până la modificările operate în cadrul normativ.

Relevante situației deduse judecății sunt și constatările Curții Constituționale reflectate în decizia de inadmisibilitate a sesizării nr. 17a/2016 privind controlul constituționalității Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1906-VII din 12 ianuarie 2016 (eliberarea din funcție a unui judecător) nr. 24 din 29 aprilie 2016 4 *"...în jurisprudența sa, Curtea a reținut că desemnarea și destituirea judecătorilor și președinților instanțelor judecătorești se realizează cu participarea a cel puțin două autorități: pe de o parte, Consiliul Superior al Magistraturii și, pe de altă parte, Președintele sau, după caz, Parlamentul (pct. 23).*

Curtea menționează că, în baza principiilor care guvernează independența justiției, la realizarea procedurilor privind numirea, promovarea, transferarea, demisia sau eliberarea din funcția de judecător, pentru asigurarea separării și colaborării ramurilor puterii de stat conform articolului 6 din Constituție, autoritățile respective sunt interdependente (pct. 24). Totodată, Curtea a statuat anterior că Parlamentul sau Președintele doar validează decizia Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la eliberarea din funcție a judecătorilor, pe care nu o poate nici cenzura, nici refuza, verificarea legalității acesteia fiind competența exclusivă a instanțelor judecătorești (HCC nr. 21 din 25 iulie 2013) (pct. 25)"

Conform art. 116 alin. (1), (2) din Constituția Republicii Moldova (în vigoare până la 01.04.2022), (1) Judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii. (2) Judecătorii instanțelor judecătorești se numesc în funcție, Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii. Judecătorii care au susținut concursul sunt numiți în funcție pentru prima dată pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului de 5 ani, judecătorii vor fi numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, stabilit în condițiile legii.

În conformitate cu art. 19 alin. (1), (2), (3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, (1) Consiliul Superior al Magistraturii face propuneri Președintelui Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentului referitor la numirea în funcția de judecător a candidaților pentru aceste funcții, precum și la numirea în funcția de președinte sau vicepreședinte al instanței

judecătorești. (2) Selectarea candidaților pentru funcția de judecător, de președinte sau de vicepreședinte al instanței judecătorești se face de către Consiliul Superior al Magistraturii în baza hotărârii colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor. Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii privind selectarea candidaților pentru funcția de judecător, de președinte sau de vicepreședinte al instanței judecătorești trebuie să fie motivată și se adoptă prin votul deschis al membrilor Consiliului. (3) Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii cu propunerea respectivă de numire în funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte al instanței judecătorești, dosarul personal al candidatului însoțit de curriculum vitae din care să rezulte activitatea lui și de proiectul de decret sau de hotărârea privind numirea în funcție, se înaintează de către președintele Consiliului.

Potrivit art. 25 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la statutul judecătorului (în vigoare până la 01.04.2022), (1) Judecătorul este eliberat din funcție de organul care l-a numit în cazul: k) expirării împuternicirilor în legătură cu nenumirea judecătorului până la atingerea plafonului de vârstă, precum și în legătură cu atingerea de către acesta a plafonului de vârstă.

Instanța de judecată menționează că raționamentele expuse supra, atestă că decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1616/IX din 11 septembrie 2024 a fost emis cu respectarea atribuțiilor și competenților autorității publice pârâte, iar argumentele invocate de reclamant, în partea dată sunt neîntemeiate și pasibile respingerii.

Nu pot fi reținute nici obiecțiile reclamantului că decretul a fost emis în pofida faptului contestării de către reclamant a Hotărârii CSM din 24 octombrie 2023, iar emiterea acestuia înainte de soluționarea legalității hotărârii CSM l-a pus pe reclamant într-o situație de inegalitate procedurală.

Art. 139 alin. (4) Cod administrativ prescrie că, (4) Actele administrative individuale se respectă de către autoritatea publică emitentă**,** alte autorități publice, destinatarii acestora şi persoanele terțe.

În conformitate cu art. 171 alin. (1)-(4) Cod administrativ, actele administrative individuale se execută conform prevederilor prezentului titlu, dacă alte legi nu conțin reglementări derogatorii. Actele administrative individuale sunt executorii din momentul survenirii obligativității lor, cu excepția cazului când executarea lor este suspendată prin decizia autorității publice sau prin act judecătoresc de dispoziție. Dacă se depune o cerere de suspendare a executării actului administrativ individual, acesta poate fi executat doar după soluționarea cererii respective.

Conform pct. 11.16 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 668/26 din 15 septembrie 2015, modificat prin Hotărârea CSM nr. 219/16 din 25 octombrie 2022, și Hotărârea CSM nr. 16/1 din 24 ianuarie 2023, în vigoare din 10 februarie 2023) Hotărârile Plenului Consiliului sunt executorii, însă pot fi contestate în modul prevăzut de lege.

Instanța de judecată reține că din lucrările dosarului și potrivit informației disponibile pe portalul instanțelor naționale (https://jurisprudenta.csj.md/search_col_civil.php?id=73021), la 24 octombrie 2023, Eugen Popovici a depus la Consiliul Superior al Magistraturii o cerere privind suspendarea executării Hotărârii CSM nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 adoptată în privința sa. Potrivit sintezei ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 31 din 02 noiembrie 2023 cererea ex-judecătorului Eugen Popovici privind suspendarea executării Hotărârii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 a fost respinsă.

La 06 noiembrie 2023, Eugen Popovici a depus în adresa Curții Supreme de Justiție cerere, prin care a solicitat suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii

nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 „Cu privire la cererea judecătorului Popovici Eugen privind înaintarea propunerii de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă”.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție nr, 3d-43/23 din 22 noiembrie 2023 cererea de suspendare a actului administrativ individual defavorabil a fost respinsă ca neîntemeiată.

Ulterior, la 13 februarie 2024, Eugen Popovici, a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 „Cu privire la cererea judecătorului Eugen Popovici privind înaintarea propunerii de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă”, ca fiind ilegală și neîntemeiată; obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită hotărârea cu privire la înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Eugen Popovici. Totodată, la depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 „Cu privire la cererea judecătorului Popovici Eugen privind înaintarea propunerii de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă”.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 3d-11/24 din 15 februarie 2024 cererea de suspendare a actului administrativ individual defavorabil a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 144-150)

La 07 februarie 2024, în conformitate cu art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Președintelui Republicii Moldova i-a fost expediată copia Hotărârii Plenului CSM nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, cu privire la cererea judecătorului Popovici Eugen de la Judecătoria Orhei privind înaintarea propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, cu dosarul personal al judecătorului și proiectul de decret pe 2 file. (f.d. 1 dosar administrativ)

În rezultatul clarificării competențelor de emitere a actului administrativ individual de eliberare din funcție a judecătorului Eugen Popovici, prin demersul nr. 2280 m/i din 20 august 2024 Consiliul Superior al Magistraturii, a transmis repetat în adresa Președintelui Republicii Moldova dosarul personal al judecătorului, în vederea necesității emiterii decretului privind eliberarea judecătorului din funcție. (f.d. 15-18 dosar administrativ)

Iar decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1616/IX privind eliberarea din funcție a unor judecători a fost emis la 11 septembrie 2024.

Raportând prevederile legale citate supra la circumstanțele reținute, instanța de judecată constată că Hotărârea Plenului CSM nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, la data emiterii decretului contestat era un act administrativ individual valabil și avea caracter executoriu.

Instanța de judecată va aprecia nejustificate și argumentele reclamantului că, la momentul emiterii decretului ultimul se afla într-o procedură administrativă inițiată în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, care nu a fost finalizată printr-un act administrativ.

În acest context instanța va menționa că, în temeiul art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, aplicabil în corelare cu dispoziția art. 195 din Codul administrativ, (2) Faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 aprilie 2025 (dosar 3d-11/24), instanța a reținut: „ *pct. 134. Referitor la susținerea reclamantului privind lipsa finalizării procedurii administrative de către Consiliul Superior al Magistraturii, instanța constată că, potrivit*

răspunsului oficial al CSM din 27 septembrie 2024, Consiliul a menținut poziția exprimată prin Hotărârea nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 și a remis dosarul Președinției Republicii Moldova pentru emiterea decretului. În aceste condiții, Completul apreciază că, deși nu a existat o nouă hotărâre adoptată după ședința amânată din 14 martie 2024, Consiliul a considerat încheiată procedura administrativă prin actele deja emise și prin menținerea poziției sale. 135. Completul reține că decretul prezidențial nr. 1616-IX din 11 septembrie 2024 a intervenit ca urmare a Hotărârii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 și nu poate fi calificat ca un act emis în lipsa unui temei administrativ, fiind o consecință directă a deciziei Consiliului Superior al Magistraturii."

Subsecvent, instanța va respinge și argumentele reclamantului că, la data emiterii decretului din 11 septembrie 2024, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, era contestată în instanța de judecată, iar emiterea decretului înainte de soluționarea legalității hotărârii, contravine art. 13 CEDO.

În această privință, instanța de judecată reiterează că, activitatea administrativă desfășurată de Consiliul Superior al Magistraturii, a fost finalizată în temeiul art. 78 alin. (1) Cod administrativ, prin hotărârea nr. 475/30 din 24 octombrie 2023. Actul administrativ emis avea caracter executoriu, suspendarea acestuia fiind respinsă de instanța de judecată competentă. Astfel, temei de respingere a notificării CSM privind emiterea decretului de eliberare din funcție a lui Eugen Popovici nu se constată.

În plus, hotărârea CSM nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 a fost supusă controlului judecătoresc, legalitatea și temeinicia actului administrativ individual defavorabil lui Popovici Eugen fiind constatată prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă a Curții Supreme de Justiție nr. 3d-11/24 din 17 aprilie 2025, potrivit căreia s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Eugen Popovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 și obligarea pârâtei să emită hotărârea privind înaintarea propunerii de numire a reclamantului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, ca neîntemeiată.

Referitor la obiecția reclamantului că decretul Președintelui Republicii Moldova din 11 septembrie 2024 privind eliberarea din funcție a unor judecători, nu corespunde exigențelor prescrise de art. 118 Cod administrativ, nefiind motivat, instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 31 Cod administrativ actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118 alin. (1) Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii".

Alin. (2) al aceluiași articol prevede că, motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Din alin. (3) al articolului menționat rezultă că motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Obligația autorităților publice de a respecta principiile de transparență a procesului decizional este impusă prin Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, care statuează că în vederea protecției persoanelor în privința cărora au fost întreprinse oricare măsuri individuale sau decizie luată de autoritățile publice, capabilă să producă efecte juridice directe asupra drepturilor, libertăților sau intereselor acestor persoane, vor fi aplicate următoarele principii: dreptul de a fi ascultat, accesul la informație, asistență și reprezentare, *motivarea actelor administrative*, indicarea căilor de atac.

Instanța de judecată constată că, actul administrativ contestat indică în mod clar și transparent, motivarea legală și faptică, care a determinat adoptarea soluției, pe caz. Ori, textul dispoziției menționează că, aceasta este întemeiată pe prevederile art. 25 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la statutul judecătorului (în vigoare până la 26.08.2022), cu trimitere la circumstanțele care au servit pentru formularea concluziei finale (hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023).

Motivarea expusă în actul administrativ contestat, în opinia instanței de judecată, este corespunzătoare prevederilor legale enunțate, iar în această ordine de idei, instanța de judecată va reține că, decretul Președintelui Republicii Moldova din 11 septembrie 2024 privind eliberarea din funcție a unor judecători respectă principiul de comprehensibilitatea și transparența a acțiunilor autorităților publice, este expus într-un limbaj clar și creează percepții corecte.

Referitor la argumentul reclamantului că decretul emis de Președintele Republicii Moldova îi aduc atingere existenței dreptului fundamental protejat la muncă, constituind o ingerință în viața privată și profesională, instanța de judecată va menționa următoarele.

Potrivit art.43 alin. (1) din Constituție, (1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

Actul legislativ suprem, Constituția Republicii Moldova, prevede în textul art. 54 alin. (1), (2) și (4) că, (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. (4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Astfel, dreptul la muncă nu comportă un caracter absolut, acesta poate fi limitat, în condițiile prevăzute de articolul 54 din Constituție.

În practica Curții Constituționale a fost statuat că, deși legislația muncii permite anumite limitări ale drepturilor salariatului, totuși, ele trebuie să aibă o justificare, să fie necesare, să răspundă unui interes general. Întrucât acest drept nu este unul absolut, pe cale de consecință, se impune examinarea în cauză a respectării principiului proporționalității, o cerință imperativă necesar a fi respectată în cazurile de restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, prevăzută de art. 54 alin. (2) din Constituție. (hotărârea Curții Constituționale nr. 6 din 06 martie 2018, pct. 72, 75)

Pentru a fi compatibilă cu art.54 alin.(2) din Constituție, o astfel de restricție trebuie să fie „prevăzută de lege”, să urmărească unul sau mai multe „scopuri legitime”, dintre cele enumerate de alineatul doi, și să fie „necesară într-o societate democratică”, în vederea realizării acelui scop sau a acelor scopuri. Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

La caz, instanța consideră relevante și concluziile expuse în punctul 72 din Hotărârea Curții Constituționale nr.8 din 11.05.2015, condițiile de exercitare a acestui drept fundamental sunt susceptibile de a fi modificate conform necesităților dictate de realitățile societății, fiind totodată reglementate uniform de legislație. Or, dreptul la muncă trebuie exercitat în condițiile legii, iar nerespectarea prevederilor legale are drept consecință imposibilitatea desfășurării unui gen de activitate sau a ocupării unor anumite funcții.”

Astfel, analizând circumstanțele cauzei, reiterând concluziile expuse supra, prin prisma normelor de drept enunțate, instanța de judecată concluzionează că, în situația dedusă judecății, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, a impus soluția obligatorie pentru emiterea decretului Președintelui Republicii Moldova de eliberarea lui Eugen Popovici din funcția de judecător la Judecătoria Orhei. Așa cum a fost menționat supra, în concluziile Curții Constituționale s-a reținut *că Parlamentul sau Președintele doar validează decizia Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la eliberarea din funcție a judecătorilor, pe care nu o poate nici cenzura, nici refuza, verificarea legalității acesteia fiind competența exclusivă a instanțelor judecătorești (HCC nr. 21 din 25 iulie 2013) (pct. 25)*”.

Celelalte temeiuri invocate de reclamant pentru anularea actului administrativ individual contestat, comportă obiecții referitor la legalitatea hotărârii CSM din nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, care au fost soluționate și examinate prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție nr. 3d-11/24 din 17 aprilie 2025.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamant referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată învederează că, decretul nr. 1616/IX din 11 septembrie 2024 privind eliberarea din funcție a unor judecători, în partea eliberării lui Eugen Popovici din funcția de judecător la Judecătoria Orhei, este legal și întemeiat, fapt care impune respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Eugen Popovici împotriva Președintelui Republicii Moldova, terț Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la anularea decretului nr. 1616/IX din 11 septembrie 2024 privind eliberarea din funcție a unor judecători, în partea eliberării lui Eugen Popovici din funcția de judecător la Judecătoria Orhei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani. Cererea de motivare a hotărârii se depune în termenul de decădere de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

Președintele ședinței,

Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița